

Matemàtiques i ciclisme

Agustí Reventós

Per als meus alumnes de Fonaments, 14-01-2016

Els ciclistes i els matemàtics tenen moltes coses en comú. La més clara és la tossuderia. Les coses no surten a la primera i molts cops tampoc a la segona. S'ha de tenir moral i ser tossut per tornar-hi i tornar-hi.

Les dues activitats són tan exigents que no es poden fer si no t'agraden molt. El ciclisme és molt dur: t'has de llevar molt d'hora, passar a cops molt fred i altres molta calor, arribar xop a casa, agafar "pàjaras", etc, i això sense parlar de les caigudes. Però hi ha tants moments bons que un ciclista dóna tots aquests petits problemes (no són sacrificis, i si ho són malament) per ben emprats. Quan corones un port dels Pirineus amb els teus amics, i després comentes amb ells com ha anta l'etapa, tot queda compensat. Les matemàtiques són semblants, molts sacrificis d'aquests que no ho haurien de ser, moltes hores, prescindir de moltes diversions, etc, però el plaer d'entendre el que abans no entenies i el descobriment del món matemàtic, ho compensa tot. No diguem si podeu descobrir resultats per vosaltres mateixos, encara que després sabeu que altres matemàtics ja ho havien pensat abans, o millor si aconseguixes dir coses que mai ningú no hagi dit mai abans. I, com els ciclistes, comentar aquests resultats amb els col·legues ho compensa tot.

Foto: A punt d'abandonar per les dures condicions meteorològiques en la meua primera pujada al Montventoux (1912m). El meu fill, una mica davant meu, em marcava el camí a seguir. Per tossuts varem arribar.